

РЕШЕНИЕ

№ 196

гр. Бургас, 20.06.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – БУРГАС в публично заседание на двадесет и шести май през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Диляна Н. Йорданова

при участието на секретаря Станка Д. Чавдарова
като разглежда докладваното от Диляна Н. Йорданова Търговско дело № 20212100900329 по описа за 2021 година

Производството по делото е образувано по искова молба, предявена от Националната агенция по приходите, чрез главен публичен изпълнител при ТД на НАП-Варна Маргарита Господинова, съдебен адрес гр. Варна, бул. Осми приморски полк №128 против Белла Трейд ООД, ЕИК103175034, със седалище гр. Варна, ул. Генерал Колев №94, ап.9, представлявано от управителя Р.П.Т. и срещу Е. Л. Р., руска гражданка, родена на ****, за постановяване на решение, с което на основание чл.216 ал.1 т.2 и т.4 ДОПК да бъде обявена за относително недействителна по отношение на държавата следната възмездна сделка – договор за покупко-продажба на недвижим имот, сключен с нотариален акт №165 по нот. дело №558/2016г. на нотариус Линка Чуткина, с район на действие РС-Несебър, с който на 28.07.2016г. Белла Трейд е прехвърлило на Е. Р. апартамент №13 със застроена площ 55,38кв.м. и обща площ ведно с прилежащите идеални части 64,70 кв.м., находящ се на втори етаж, състоящ се от дневна, спалня, кухня, баня с тоалетна и една тераса, при граници апартамент №6, от две страни коридор при стълбищна клетка и външен зид, представляващ самостоятелен обект с идентификатор 51500.506.660.4.15 по КKKP на гр. Несебър.

Ищецът твърди, че към датата на атакувания договор за покупко-продажба първият ответник има декларирани и непогасени публични вземания в размер на 19651,85 лева, произтичащи от справки-декларации по

ДДС и декларации образец №6, подадени в периода 01.06.2013г.-01.05.2016г. Посочва се, че срещу данъчно задълженото лице е образувано изпълнително дело №3140005775/2014г. по описа на ТД на НАП-Варна, като към предявяване на исковата молба общият дълг на дружеството по изпълнителното дело възлиза на 67 172,43 лева. Поддържа се, че от задълженото лице е сключена възмездна сделка след датата на установяване на публичното му задължение, съответно след връчване на заповедта за възлагане на ревизията. Ищецът излага, че на 28.07.2016г. след датата на декларирането на публичните задължения Белла Трейд ООД е прехвърлило с договор за покупко-продажба на недвижим имот, обективиран в нотариален акт №165 по нот. дело №558/2016г. на нотариус Линка Чуткина, с район на действие РС-Несебър, на Е. Р. правото на собственост върху самостоятелен обект с идентификатор 51500.506.660.4.15 по КKKP на гр. Несебър. Според ищеца видно от нотариалния акт продажната цена на имота е в размер на 15 000 евро при данъчна оценка в размер на 48 472,30 лева, поради което даденото значително надхвърля по стойност полученото, при разлика почти 50 процента. Заявена е претенция със същия петитум, с правно основание чл. 216, ал. 1, т. 4 ДОПК, като се поддържа, че сделката е извършена във вреда на публичния взискател. Ангажират се доказателства. Претендират се разноси.

В преклузивния двуседмичен срок ответникът Белла Трейд ООД, чрез адв. М. В. от БАК е представил писмен отговор, с който счита исковете за недопустими предвид липсата на надлежна активна материална легитимация на ищеца и липсата на установени публични задължения с ревизионен акт, респективно след изтичане на 5-годишен срок за започване на ревизията по смисъла на чл.108 от ДОПК. В тази връзка намира за приложима действащата до 01.01.2021г. и към сключване на атакуваната сделка редакция на чл. 216, ал.1, т.2 и т.4 от ДОПК, която поставя като изискване сделката да е сключена след установяване на публично задължение, съответно след връчване на заповедта за възлагане на ревизия, ако в резултат на ревизията са установени публични задължения. По същество исковете се оспорват като неоснователни. Възражава, че ответникът – продавач не е знаел за публичните вземания-предмет на изпълнителното дело и не е имал за цел и намерение да уврежда публичния взискател. Към датата на разпоредителната сделка не е установено по надлежен ред публично задължение, липса и другия елемент от фактическия състав на хипотезата на чл.216, ал.1, т.4 от ДОПК намерение за

увреждане на публичния вискател. Пзовава се на практика на Конституционния съд, според която не следва нови данъчни задължения да се въвеждат с обратно действие на закона, правилото за неректоактивност на правните норми следва да се прилага във всички случаи когато се цели с нови правни норми засягане на права или създаване на задължения за минало време. Оспорва, че е надлежно уведомен от публичния изпълнител за образуваното изпълнително дело, не е получавал съобщение за доброволно изпълнение. Прави възражение за настъпила перемпция по изпълнителното дело към 2016г., както и възражение, че материалното право-предмет на принудително изпълнение е погасено по давност. Намира, че продажната цена на имота е изцяло съобразена с нивото на цените на аналогични имоти, местонахождението му, вида строителство, година на построяване, като и общото му състояние. Моли да бъде изискано и приложено в цялост изпълнително дело №5775 от 2014г. по описа на ТД на НАП-Варна. При условията на евентуалност да бъде снабден със съдебно удостоверение, по силата на което да се снабди с копия от документи по изпълнителното дело. Ангажира доказателства.

Ответницата Е. Р., чрез назначените особени представители адв. П. А. и адв. С. С. от БАК е депозирала писмен отговор в срок, в който изразява становище за неоснователност на предявения иск. Счита, че извършената продажба не уврежда интересите на публичния изпълнител. Не се сочат доказателства дружеството – продавач да е получавало съобщения за доброволно изпълнение преди датата на извършване на разпоредителната сделка. Посочва, че е ответниците са нямали увреждащо намерение спрямо публичния изпълнител. Твърди, че продажната цена е преведена по банков път по сметка на подавача и нямало доказателства последният да е укрил приход във връзка с продажбата. Излага, че даденото по сделката от прехвърлителя не надхвърля значително стойността на полученото, не става ясно как оспорената с исковата молба сделка е ощетила бюджета или е пречатвала събиране на твърдените публични задължения. Намира, че публичните задължения не са безспорно установени по предвидения в закона ред. Не е представена заповед за възлагане на ревизия, която да предхожда разпоредителната сделка, като съгласно чл.108 от ДОПК данъчните задължения се установяват с ревизионен акт, респективно се считат за установени след изтичането на 5-годишен срок за започване на ревизията по

чл. 109 от ДОПК. Дори след датата на извършената продажба първият ответник е разполагал с имущество – МПС и наличност по банкова сметка, но запорът върху банковите сметка на дружеството е наложен едва през 2018г. Прави възражение за изтекла погасителна давност.

В законовия срок по чл.372 от ГПК ищецът не е депозирал допълнителна искова молба.

Предявени са обективно съединени иски с правно основание чл.216, ал.1, т.2 ДОПК и чл.216 ал.1 т.4 ДОПК, при условията на евентуалност, които са допустими.

БОС намира, че при въведени няколко основания за относителна недействителност, всяко от които произтича от различни факти и може да съществува самостоятелно, правен интерес от кумулативното обективно съединение на исовете не е налице, когато правните последици, които законът свързва с обявяването на относителната недействителност са идентични.

Предвид това, независимо от поддържано от ищеца кумулативно съединяване на исовете, съдът следва да разгледа исовете при условия на евентуално съединяване и да се произнесе по всеки един от тях в поредността, съобразно естеството на твърдения порок.

Съдът счете за неоснователно възражението на ответника Белла Трейд ООД в отговора на исовата молба за недопустимост на производството. Въпросът относно относимата редакция на приложимия материален закон за квалификацията на спорното материално право както и налице са предвидените в приложимия материален закон кумулативни предпоставки за уважаване на иска не обуславя недопустимост на производството и не представлява отрицателна процесуална предпоставка за надлежното съществуване и упражняване на правото на иск, като този въпрос касае основателността на предявения иск и следва да бъде разгледан по същество.

След преценка на събраните по делото доказателства, доводите на страните и разпоредбите на закона, съдът намира за установено от фактическа и правна страна следното:

По делото са представени 39 броя справки – декларации /образец 6/ по ЗДДС на Белла Трейд ООД, в които пред ТД на НАП-гр. Варна ответното дружество е декларирано публични държавни задължения за данък ДДФЛ

/по чл. 42, 49, ал.5 от ЗДДФЛ, авансов данък по чл.42, ал.6 от ЗДДФЛ/ и задължителни осигурителни вноски /вноски за ДОО, УчПФ, ДЗПО-УПФ, ДЗПО-ППФ, ЗО и фонд ГРВС/, дължими за периода месец септември 2013г.-месец май 2016г. в общ размер на 19 651,85 лева.

Не е спорно, че срещу Белла Трейд ООД за принудително събиране на горепосочените публични държавни вземания е образувано изпълнително дело №3140005775/2014г. по описа на ТД на НАП-Варна, като към предявяване на исковата молба общият дълг на дружеството по изпълнителното дело възлиза на 67 172,43 лева.

Приложени са съобщение за доброволно изпълнение, изх.№5775-000001 от 30.05.2014г. до длъжника по изпълнителното дело, 3 броя постановления за присъединяване на публичен взыскател на основание чл.217, ал.2 от ДОПК в изпълнителното производство, изходящи номера от 31.07.2015г., 30.11.2015г. и 13.06.2016г., 2 броя постановления за налагане на обезпечителни мерки от 29.03.2018г., както и съобщения до ЦРОЗ за вписване на наложените запори върху банкова сметка и МПС на длъжника в ЦРОЗ.

При така установената по делото фактическа обстановка съдът достигна до следните правни изводи:

БОС счете за приложима в отношенията на страните разпоредбата на чл. 216, ал.1 от ДОПК, с която правните субекти са били длъжни да съобразяват действията си, в релевантната й редакция, действала към сключване на атакуваната сделка. В редакцията на цитираната разпоредба, обнародвана в ДВ, бр. 105 от 2005 г., в сила от 1.01.2006 г. се предвижда относителна недействителност по отношение на държавата, съответно на общините, на сключените след датата на установяване на публичното задължение, съответно след връчването на заповедта за възлагане на ревизия, ако в резултат на ревизията са установени публични задължения:

1. безвъзмездни сделки с имуществени права на длъжника;
2. възмездни сделки с имуществени права на длъжника, при които даденото значително надхвърля по стойност полученото;
3. непарични вноски на имуществени права на длъжника;
4. сделки или действия с намерение да се увредят публичните взыскатели;
5. погасяване на парични задължения чрез прехвърляне на собственост,

ако връщането би довело до увеличаване на сумата, която публичните вискатели биха получили при разпределение на осребреното имущество на длъжника;

6. сделки, извършени във вреда на публичните вискатели, по които страна е свързано с длъжника лице.

Според разпоредбата на чл.108 от ДОПК данъчните задължения се установяват с ревизионен акт, респективно се считат за установени след изтичането на петгодишния срок за започване на ревизия по чл.109 от ДОПК. Според практиката на касационната инстанция по реда на чл.290 от ГПК - решение от 30.12.2009 г. по т.д. №430/2009 г. на ВКС, ТК, I т.о, решение №436 от 22.12.2011г. по гр.д.№308/2011г., ГК, Шг.о., публичното вземане, по което ищецът по специалния отменителен иск се явява кредитор следва да бъде установено с влязъл в сила административен акт, респективно с влязло в сила съдебно решение. Посоченото тълкуване на закона, направено във връзка с уредбата на отменителния иск по чл.180 ал.1 от ДОПК е напълно приложимо и по исковете по чл.216 ал.1от ДОПК.

Като предпоставка за уважаване на предявения иск по чл.216, ал. 1 от ДОПК в редакцията на нормата към сключване на атакуваната сделка и правнорелевантни за активната материална легитимация на ищеца са единствено публични задължения на длъжника, които са установени по надлежния ред с влязъл в сила административен акт или с влязло в сила съдебно решение или за които на длъжника е връчена заповед за започване на ревизия, приключила с тяхното установяване, преди извършване на разпоредителната сделка.

Съгласно чл.108 от ДОПК данъчните задължения се установяват с ревизионен акт, респективно се считат за установени по силата на закона след изтичането на петгодишния срок за започване на ревизия по чл.109 от ДОПК.

Следователно процесните публични вземания не са установени към момента на извършване на разпоредителния правен акт между ответниците по смисъла на чл.216, ал.1 от ДОПК, тъй като не е доказано за тях да има влязъл в сила административен акт или влязло в сила съдебно решение или на длъжника да е връчена заповед за започване на ревизия за установяването им. Отделно от това към момента на сключване на разпоредителната сделка

публичните вземания не са били стабилизирани и установени по силата на закона при предпоставките на чл.108, ал.2 ДОПК или след приключила процедура по чл.107, ал.3 във вр. с ал.1 ДОПК. Към 28.07.2016г. когато ответникът Белла Трейд ООД се е разпоредил с нотариален акт №165 по нот.дело №558/2016г. на нотариус Линка Чуткина в полза на ответницата Е. Радионова не е изтекъл 5- годишният срок по чл.109 от ДОПК за образуване на данъчна проверка и издаден въз основа на нея ревизионен акт, който срок започва да тече от края на годината, в която е била подадена данъчната декларация със съдържащите се в нея данни, формиращи публичните задължения.

В случая най-ранната данъчна декларация образец 6 е подадена от ответното дружество на 01.06.2013г. и за декларираните с нея публични задължения срокът за извършване на данъчна проверка изтича на 31.12.2018г. Едва към 13.12.2018г. задълженията за данъчни и осигурителни вноски се считат надлежно установени по силата на закона / в този смисъл определение №650 от 17.11.2014г. по т.д.№286/2014. на ВКС, II ТО по реда на чл.288 от ГПК, с което не е допуснато до касационно обжалване решение въззивно решение на ОС-Благоевград по в.гр.д.№615/2013г./.

Предвид това БОС намира, че от ищеца не се ангажират доказателства публичните задължения на ответното дружество да са установени с влязъл в сила административен акт, в ревизионно производство или да са установени по силата на закона към сключване от ответниците на атакувания договор за покупко-продажба, което е предпоставка за възникване на материалното му право да иска прогласяване на недействителността на договора спрямо държавата и по главния иск по чл. 216, ал.1, т.2 от ДОПК и по евентуално съединения иск по чл. 216, ал.1, т.4 от ДОПК.

При горните мотиви предявените искове са неоснователни и следва да бъдат отхвърлени.

При този изход на спора в полза на ответника Белла Трейд ООД следва да бъдат присъдени направените по делото съдебно-деловодни разноски в размер на 1000лева за заплатено адвокатско възнаграждение.

Мотивиран от гореизложеното, Бургаският окръжен съд

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявените искиве от Националната агенция по приходите, чрез главен публичен изпълнител при ТД на НАП-Варна Маргарита Господинова, съдебен адрес гр. Варна, бул. Осми приморски полк №128 против Белла Трейд ООД, ЕИК103175034, със седалище гр. Варна, ул. Генерал Колев №94, ап.9, представлявано от управителя Р.П.Т. и срещу Е. Л. Р., руска гражданка, родена на ****, да бъде обявена за относително недействителна по отношение на държавата сключената възмездна сделка с договор за покупко-продажба на недвижим имот, сключен с нотариален акт №165 по нот. дело №558/2016г. на нотариус Линка Чуткина, с район на действие РС-Несебър, на основание чл. 216, ал.1, т.2 от ДОПК и при условията на евентуалност на основание чл. 216, ал.1, т.4 от ДОПК.

ОСЪЖДА Националната агенция по приходите да заплати на Белла Трейд ООД направените по делото съдебно-деловодни разноси в размер на 1000 лева.

Решението подлежи на въззивно обжалване пред Бургаски апелативен съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Окръжен съд – Бургас: _____